

for, saaledes at han ikke maa sælge i Partier til Værdi af under 200 Kr. eller i Kvantiteter under 36 Potter. Og hvad Medicinalvarer angaar, har Lovforslaget stillet den Grænse for, hvad Købmanden og Grossisten maatte handle med, noget for højt — efter vor Mening — til 200 Kr. Vi mene, den kunde sættes ned til 50 Kr.; men da maa Handelen ogsaa alene være forbeholdt Grossister og Købmænd i Provinserne. Da altsaa Detaillisten er udelukket fra at sælge Medicinalvarer og endvidere fra at sælge Vin og Brændevin, for saa vidt han ikke løser en Adkomst dertil, har Udvalget, idet det gaar ud derfra, stillet Ændringsforslagene under Nr. 62 og 63.

Under Nr. 64 har det samme Flertal, som udtaler sig mod tvungne Fagprøver for Haandværkets Vedkommende, ogsaa udtalt sig mod Prøver for Handelsstandens Vedkommende. Næringslovkommissionen havde nemlig indstillet, og Regeringsforslaget tiltraadt denne Indstilling, at for at faa Borgerskab som Grossist, Købmand eller Detaillist skulde vedkommende efter nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeriet aflægge en Prøve i Bogholderi. Dette støtter man dels paa et fra i alt Fald nogle af Handelsstanden udtalt Ønske, dels paa Forordningen af 1ste Juni 1832, der jo paabyder, at enhver af disse næringsdrivende skal kunne føre Bøger, skal kunne opgøre Status, saaledes at det altsaa kun er den Fordring, der stilles, at det skal paases, inden Adkomsterhvervelsen sker, at de paagældende ere i Stand til at opfylde de Betingelser, Loven stiller. Hvis det imidlertid kun gjaldt om at sikre, at Loven af 1ste Juni 1832 bliver opfyldt, saa er jo denne Lov i sig selv fuldt ud tilstrækkelig; thi naar det opdages, at en Mand, der skal føre Bøger, ikke gør det, vil han jo blive tiltalt og straffet derfor efter den nævnte Forordning, men Hensigten med dette Krav er jo det samme og det ret naturlige, at man gerne vilde øve et lille Tryk paa de unge Handelsmænd til at søge videre Uddannelse, og at man gerne vilde arbejde hen til, at de bleve tvungne til at aflægge Prøve paa, at de virkelig have opnaaet en saadan Uddannelse. Det er imidlertid nu ogsaa her tvivlsomt, om en saadan Prøve har nogen reel Betydning andet end maaske den, at man tilvejebringer mere Fasthed i Forholdet mellem Principal og Lærling end hidtil; men Grosserersocietetet her i København har i en Erklæring, som findes aftrykt i Betænkningen, udtalt sig imod det

og har ikke kunnet skønne, at Aflæggelsen af denne Prøve egentlig vil være noget Middel til at bedømme, om en ung Mand virkelig har den fornødne Dygtighed til at forestaa en Kømandsforretning selv af mindre Omfang. Vi have desuden søgt Oplysninger om, hvorledes man i den Henseende forholder sig andetsteds. Fra et Storhandelsland som Tyskland have vi faaet Oplysninger om, at man har den samme Lovgivning der, som vi, at Bøger skulde de føre, men intetsteds har man anset det for nødvendigt at tvinge Folk til at aflægge nogen Prøve, inden de have erholdt Adgang til at drive Handel, og man gaar altsaa ogsaa der, ligesom Flertallet her, ud fra den Forudsætning, at de fleste dog vel ville hytte sig for at indlade sig paa en saa vanskelig Forretning som at forestaa en Handelsforretning uden at være i Besiddelse af de fornødne Kundskaber. Jeg kan derfor paa Flertallets Vegne anbefale det høje Ting at vedtage Ændringsforslag under Nr. 64. — Ændringsforslaget under Nr. 65 er stillet af et Mindretal. Det gaar ud fra, at Indførelsen af den nu omtalte Prøve skulde blive vedtagen, og det skal jeg altsaa ikke nærmere udtale mig om. — Nr. 66 gaar ud paa, at ogsaa den Fordring skal bortfalde, som er stillet i Lovforslaget, og som for Resten ogsaa stemmer med, hvad Kommissionsflertallet indstillede, nemlig, at det for at faa Borgerskab som Materialist og altsaa Ret sil at sælge en hel Mængde upræparerede Medicinalvarer skulde være nødvendigt, at vedkommende har taget pharmaceutisk Eksamen. Det er nu vist en nødvendig Betingelse for de fleste Materialister for at drive deres Forretning rationelt, at de have denne Eksamen, men Udvalget kan i Konsekvens med dets hele Standpunkt heller ikke her anbefale at paalægge nogen Tvang, al den Stund, at Lovforslaget ikke giver Materialisten noget som helst Privilegium paa at sælge den Slags Medicinalvarer, men ogsaa tillader Købmænd og Grossister at gøre det, uden at der stilles Krav til dem om en lignende Eksamen. Jeg tillader mig derfor at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 66.

I § 39 i Lovforslaget omhandles Høkerhandelen, og der er Udvalget enedes om at foretage forskellige Ændringer, som alle sammen gaa i Retning af at udvide Høkerens nuværende Handelsret. Lovforslaget gaar jo i øvrigt langt videre end den gældende Ret med Hensyn til, hvad Høkerne maa sælge, men der er en Ting, som vi ikke kunne tilraade, nemlig, at de skulde